प्रवाधमानस्येत्यादि। हे धीमन् त्वं नाकसदां देवानां आन १२ सर्गः
न्दनः प्रमोदयिता यन् सोदरस्य भ्रातुर्दशाननस्य गर्भावस्थायां ज०म०
समानमुदरं यस्येति योगविभागात्समभावः अतिबलोद्धतस्य
महता सामर्थ्येन दृप्तस्य जगन्ति लोकं प्रबाधमानस्य पीडयतः
प्रशान्तिं प्रशमनं तूर्णं कुरुष्व अमृतवत् यथा अमृतं देवाना
मानन्दनं विषस्य कालकूटनाम्नः सोदरस्य एकस्मिन्समुद्रोदरे
स्थितत्वात् जगन्ति प्रबाधमानस्य प्रशान्तिं कृतवदिति ॥ २ ॥

प्रवाधमानस्येत्यादि। किमुवाचेत्याह हे धीमन् प्रशस्तबुद्धि भ०
युक्त त्वं अमृतवदमृतमिव विषस्य कालकूटस्य इव सोदरस्य
रावणस्य प्रशान्तिं तूर्णं शीघ्रं कुरुष्व कीदृशस्य सोदरस्य जगन्ति
लोकत्रयं प्रवाधमानस्य पीडयतः अतिबलेन महासामर्थ्येन
उद्धतस्य तीव्रस्य विषमपि मथनकाले जगन्ति प्रवाधमानं
स्वतेजसा उद्धतञ्च कीदृशः नाकसदां देवानामानन्दनः प्रमोद
यिता अमृतमपि देवानामानन्दकं एकस्मिन् समुद्रोदरे स्थित
त्वात् विषामृतयोरपि सोदरत्वं समानमुदरं यस्येति सोदरः
समानार्थस्य सहशब्दस्य सहःसोवेत्यनेन पक्षे सादेशः एवं यत्र
भ्रातासहोदरइत्यपि स्यात् रूपनामगोत्रेत्यादौ उदर्य्यशब्देनो
दरशब्दोऽपि गृह्यतइति केचित् समानस्य समावोलोकोपचारा
दित्यन्ये ॥ २ ॥

कुर्य्यास्तथा येन जहाति सीतां विषादनीहारपरीत
मूर्त्तिं। स्थितां क्षितौ शान्तशिखाप्रतानां तारामिव
त्रासकरीं जनस्य ॥ ३ ॥